

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào có thể đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy mà chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các thiện nam tử, thiện nữ v.v... này ở đời hiện tại hay vị lai sẽ được pháp lợi ích thù thắng. Các vị hãy chú ý lắng nghe và khéo suy nghĩ. Ta sẽ vì các vị mà phân tích giải thuyết.

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Cúi xin Ngài giảng thuyết, chúng con rất muốn nghe.

Phật dạy:

- Kiền-thi-ca! Nếu có ngoại đạo, Phạm chí, hoặc ác ma và quyến thuộc của chúng, hoặc những kẻ hung bạo tăng thượng mạn có các việc xấu ác, đối với Đại Bồ-tát này mà muốn làm những điều không được lợi ích, thì kẻ kia vừa khởi tâm hại thì tự chuốc lấy họa, tất sẽ tiêu diệt, không thực hiện được điều mong muốn. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì Đại Bồ-tát này đem tâm tương ưng với trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường tu hành bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, đem tâm nguyện đại bi làm đầu.

Nếu các hữu tình nào bị xan tham, phát khởi các đấu tranh lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ bố thí Ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào phá giới tạo các nghiệp ác lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong và ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ nơi tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào bị sân giận làm tổn hại lẫn nhau lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ nơi an nhẫn Ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào giải đãi, bỏ các nghiệp lành lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ nơi tinh tấn Ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào bị tâm tán loạn, chuyên làm náo động lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ nơi tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào bị ngu si, không biết phân biệt tốt xấu lâu dài, thì Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp trong ngoài đều xả bỏ, dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia được an trụ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Nếu các hữu tình nào tâm bị ràng buộc bởi tham, sân, si v.v... trôi lăn trong vòng sanh tử, tạo nhiều việc không lợi ích, thì Đại Bồ-tát này khéo dùng phương tiện giúp cho hữu tình kia diệt trừ tham, sân, si v.v... nhân duyên của sanh tử. Hoặc làm cho an trụ nơi bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Hoặc làm cho an trụ nơi bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Hoặc làm cho an trụ nơi pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện. Hoặc làm cho an trụ nơi tám giải thoát, chín định thứ đệ. Hoặc làm cho an trụ nơi các địa vị Bồ-tát. Hoặc làm cho an trụ nơi pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Hoặc làm cho an trụ nơi chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì. Hoặc làm cho an trụ nơi cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Hoặc làm cho an trụ nơi Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Hoặc làm cho an trụ nơi Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa. Hoặc làm cho an trụ nơi năm loại mắt, sáu phép thần thông. Hoặc làm cho an trụ nơi mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Hoặc làm cho an trụ nơi pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Hoặc làm cho an trụ nơi tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Hoặc làm cho an trụ nơi trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Hoặc làm cho an trụ nơi quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề. Hoặc làm cho an trụ nơi tất cả hạnh Đại Bồ-tát. Hoặc làm cho an trụ nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật. Hoặc làm cho an trụ nơi các thiện pháp khác ở thế gian và xuất thế gian.

Kiều-thi-ca! Như vậy gọi là đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các Đại Bồ-tát hiện tại gặp pháp lợi ích thù thắng.

Kiều-thi-ca! Do nhân duyên này mà Đại Bồ-tát kia ở đời vị lai mau chóng chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ chúng sanh vô lượng, tùy theo sở nguyện của các loài hữu tình mà làm cho họ được tu học an trụ rất ráo ba thừa, cho đến chứng đắc Vô dư Niết-bàn.

Kiều-thi-ca! Như vậy gọi là đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các Đại Bồ-tát này ở đời vị lai sẽ gặp pháp lợi ích thù thắng.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, ở địa phương đó, nếu có ác ma và quyến thuộc ma, hoặc các ngoại đạo, Phạm chí và kẻ hung bạo, tăng thượng mạn khác, hiềm khích Bát-nhã ba-la-mật-đa muốn làm trở ngại, gây chướng nạn, chống trái, đều khiến mau chóng ần mất, sở nguyện của họ hoàn toàn không thành. Những người ác kia vừa nghe tiếng Bát-nhã là các điều ác tiêu diệt từ từ, công đức phát sanh lần lần. Về sau nương vào ba thừa được chấm dứt khổ, hoặc thoát khỏi đường ác sanh trong cõi trời, người.

Kiều-thi-ca! Như có loại thuốc kỳ diệu tên Mạt-kỳ, công hiệu của thuốc này có thể làm tiêu tan các chất độc. Thuốc kỳ diệu như thế dù ở chỗ nào các loại trùng độc cũng không dám đến gần. Có loài rắn độc lớn đói đi kiếm ăn, gặp thấy sanh vật nhỏ muốn cắn nuốt chúng, sanh vật nhỏ kia sợ chết, vội chạy trốn đến chỗ thuốc thần. Rắn ngửi được mùi thuốc liền bỏ chạy. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì thuốc thần đó có đầy đủ vị hay, có thể làm cho thân mạng được lợi ích và tiêu trừ các chất độc. Nên biết Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng có đầy đủ oai thế lớn như vậy. Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các ác ma v.v... ở chỗ Đại Bồ-tát này, muốn gây các việc ác, nhưng nhờ sức oai thần của Bát-nhã ba-la-mật-đa khiến cho các việc ác ở chỗ ấy tự phải tiêu diệt, không làm gì được. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì do Bát-nhã ba-la-mật-đa đầy đủ đại oai lực, có thể đẩy lùi các điều ác và tăng trưởng các thiện pháp.

Tại sao Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể đẩy lùi các điều ác và tăng trưởng các thiện pháp? Nghĩa là Bát-nhã ba-la-mật-đa này diệt trừ vô minh tham, sân, si, cho đến tất cả nhóm khổ uẩn lớn, chướng cái, tùy miên, triền cấu kiết phược, ngã kiến, hữu tình kiến cho đến kiến giả kiến, đoạn kiến, thường kiến, vô kiến, hữu kiến cho đến các ác kiến thú, xan tham, phá giới, sân nhuế, giải đãi, tán loạn, ngu si. Tướng thường, tướng lạc, tướng ngã, tướng tịnh, và ngoài ra tất cả tham, sân, si, mạn, nghi, kiến hành v.v... đều có thể diệt trừ. Cũng diệt trừ

sắc chấp cho đến thức chấp. Cho đến cũng diệt trừ trí nhất thiết tướng chấp, Bồ-đề, Niết-bàn chấp.

Kiều-thi-ca! Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế có thể diệt trừ tất cả pháp ác này, và có thể tăng trưởng tất cả các việc lành. Vì vậy, Bát-nhã ba-la-mật-đa có vô số, vô lượng đại oai thần lực.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì Đại Bồ-tát này thường được bốn Đại thiên vương, và trời Đế Thích, Đại Phạm thiên vương, chủ cõi Kham nhẫn, Tịnh cư thiên v.v... ở ba ngàn đại thiên thế giới v.v... và các vị Thiên thần cùng đến ủng hộ, ngăn chặn tất cả tai họa ngang trái làm não hại, như pháp sở cầu đều được đầy đủ. Lại được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở hiện tại mười phương thế giới cũng thường hộ niệm, khiến cho việc ác từ từ tiêu diệt, pháp lành dần dần tăng trưởng. Nghĩa là làm tăng trưởng Bồ thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Như vậy cho đến trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cũng làm cho tăng trưởng. Dùng vô sở đắc làm phương tiện, nên việc tu, việc trụ thường không tổn giảm, thối lui.

Kiều-thi-ca! Do nhân duyên này mà lời lẽ Đại Bồ-tát oai nghiêm, người nghe đều kính mến, lời nói phát ra đầy đủ uy lực, ôn hòa, không ồn ào xen tạp, thân cận bạn lành, rất biết báo ơn, không bị san tham, tật đố, sân giận, phú não, cuồng siểm, kiêu mạn v.v... che khuất nơi tâm.

Kiều-thi-ca! Đại Bồ-tát này tự có thể viễn ly, chấm dứt sanh mạng, cũng có thể khuyến hóa người khác viễn ly, chấm dứt sanh mạng. Không ca ngợi một cách điên đảo về pháp chống trái sự viễn ly, chấm dứt sanh mạng. Hoan hỷ tán thán người viễn ly, chấm dứt sanh mạng. Như vậy cho đến tự xa lìa tà kiến, cũng khuyến người khác xa lìa tà kiến. Không ca ngợi một cách điên đảo về pháp xa lìa tà kiến, hoan hỷ tán thán người xa lìa tà kiến.

Kiều-thi-ca! Đại Bồ-tát này tự hành Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyến người khác hành Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Không ca ngợi một cách điên đảo pháp chống trái hành Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hoan hỷ tán thán người hành Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Như vậy cho đến tự tu trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, cũng khuyến người khác tu trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Không ca ngợi một cách điên đảo pháp chống trái tu trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất

thiết tướng. Hoan hỷ tán thán người tu trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Kiều-thi-ca! Đại Bồ-tát này tu hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đem cho các hữu tình một cách bình đẳng, rồi cùng nhau hồi hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đại Bồ-tát này thường suy nghĩ: Nếu ta không tu hành bố thí Ba-la-mật-đa, sẽ sanh vào hạng bần cùng, hạ tiện. Nếu ta không tu hành tịnh giới Ba-la-mật-đa, thì cánh cửa cõi người, trời sẽ đóng kín và rơi vào các đường ác. Nếu ta không tu hành an nhẫn Ba-la-mật-đa, thì các căn sẽ thiếu xót, hình dung xấu xí, không đầy đủ sắc thân viên mãn của Bồ-tát. Nếu ta không tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, thì chẳng thể tu đạo Bồ-tát, tâm thường giải đãi, các việc không thành. Nếu ta không tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa, thì không thể tu thắng định của Bồ-tát, tâm luôn tán loạn, mong muốn điều gì cũng không thành. Nếu ta không tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì không thể được phương tiện thiện xảo, vượt các bậc Thanh văn, Độc giác v.v... Nếu có các việc bần cùng v.v... như vậy thì không đủ thể lực giáo hóa hữu tình, cũng không thể trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, huống gì đắc trí nhất thiết trí.

Đại Bồ-tát này thường suy nghĩ: Ta không nên theo lệ thuộc thể lực của sự xan tham. Nếu lệ thuộc thể lực ấy thì việc bố thí Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Ta không nên lệ thuộc thể lực của sự phá giới, nếu lệ thuộc thể lực ấy thì tịnh giới Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Ta không nên lệ thuộc thể lực của sự sân giận, nếu lệ thuộc thể lực ấy thì an nhẫn Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Ta không nên lệ thuộc thể lực của sự giải đãi, nếu lệ thuộc thể lực ấy thì tinh tấn Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Ta không nên lệ thuộc thể lực của sự tán loạn, nếu lệ thuộc thể lực ấy thì tịnh lự Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Ta không nên lệ thuộc thể lực của sự ngu si, nếu lệ thuộc thể lực ấy thì Bát-nhã ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn. Nếu sáu pháp Ba-la-mật-đa của ta không được viên mãn, thì hoàn toàn không thể đắc trí nhất thiết trí, không làm lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình.

Kiều-thi-ca! Đại Bồ-tát này không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi. Được như thế thì đến đời vị lai sẽ gặp pháp, làm lợi ích thù thắng, tạo công đức cho thế gian và xuất thế gian.

Lúc bấy giờ, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa này thật là kỳ lạ, hy hữu, có thể điều phục Đại Bồ-tát xa lìa tâm cống cao, lại hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Khi ấy, Phật dạy trời Đế Thích:

- Kiều-thi-ca! Sao gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa thật là kỳ lạ, hy hữu, có thể điều phục Đại Bồ-tát xa lìa tâm cống cao, lại hồi hướng về trí nhất thiết trí?

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Khi các Đại Bồ-tát hành bố thí Ba-la-mật-đa thế gian, nếu đối với Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn, kẻ cô đơn, bần cùng, già yếu, bệnh tật, lỡ đường, ăn xin mà thực hành bố thí, lại suy nghĩ: Ta có thể cúng dường cho chư Phật cho đến bố thí người ăn xin, thì Đại Bồ-tát này không dùng phương tiện thiện xảo, tuy có hành bố thí Ba-la-mật-đa mà lại khởi tâm cống cao, không thể hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Các Đại Bồ-tát hành tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa của thế gian, lại nghĩ như vậy: Ta có thể hành tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Cũng lại nghĩ: Ta có thể viên mãn tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì Đại Bồ-tát này không dùng phương tiện khéo léo, tuy hành tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa mà lại khởi tâm cống cao, không thể hồi hướng trí nhất thiết trí.

Như vậy cho đến khi các Đại Bồ-tát tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, lại nghĩ như vậy: Ta có thể tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Cũng lại nghĩ: Ta có thể viên mãn trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, thì Đại Bồ-tát này không dùng phương tiện thiện xảo, tuy tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng mà còn khởi tâm cống cao, không thể hồi hướng trí nhất thiết trí.

Khi các Đại Bồ-tát thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, nếu có suy nghĩ: Ta có thể thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, người khác không làm được điều này, thì Đại Bồ-tát này không biết dùng phương tiện thiện xảo, tuy thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật mà còn khởi tâm cống cao, không thể hồi hướng trí nhất thiết trí.

Bạch Thế Tôn! Chúng Đại Bồ-tát như thế, chỉ đem tâm thế gian mà tu hành các thiện pháp, chứ không biết dùng phương tiện thiện xảo, nên còn chấp ngã, ngã sở. Tâm trí rối loạn, nên tuy có tu

hành Bát-nhã ba-la-mật-đa nhưng chưa chứng đắc, vì không điều phục được tâm công cao, cũng không hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Bạch Thế Tôn! Khi các Đại Bồ-tát tu hành bồ thí Ba-la-mật-đa xuất thế, khéo tu Bát-nhã ba-la-mật-đa nên không thấy người cho, không thấy người nhận, không thấy có vật để cho, thì Đại Bồ-tát này biết y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà hành bồ thí, vì thế điều phục được tâm công cao, và hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Nếu khi Đại Bồ-tát hành tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa xuất thế, khéo tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên không thấy đắc tịnh giới cho đến Bát-nhã và tất cả pháp, thì Đại Bồ-tát này biết y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà hành tịnh giới cho đến Bát-nhã, vì thế điều phục được tâm công cao, và hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Như vậy cho đến, nếu khi Đại Bồ-tát tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng mà khéo tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên không thấy đắc trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tất cả pháp, thì Đại Bồ-tát này biết y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, vì thế điều phục được tâm công cao, và hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Nếu khi Đại Bồ-tát thành thực các hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, khéo tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên không thấy có việc thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật và tất cả pháp, thì Đại Bồ-tát này biết y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, vì thế điều phục được tâm công cao, và hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên này nên con nói: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thật là kỳ lạ, hy hữu, có thể điều phục chúng Đại Bồ-tát xa lìa tâm công cao, lại có thể hồi hướng về trí nhất thiết trí.

Phật dạy trời Đế Thích:

- Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà không rời tâm trí nhất thiết trí, biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các thiện nam, thiện nữ v.v... này thân tâm an lạc, không bị những tai họa ngang trái nào hại. Hoặc nếu có ở trong trận đấu giao chiến nhau, mà chí tâm tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật-đa, từ bị hộ niệm các hữu tình, thì không bị gươm đao làm tổn thương. Đối với phía oán địch đều khởi từ tâm, nếu khởi ác tâm thì tự nhiên bị thua trận. Các thiện nam, thiện nữ v.v... này nếu ở trong trận chiến mà bị thương bởi gươm tên, hoặc mất mạng, thì

điều đó không có. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, luôn luôn tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có thể chiến thắng tham, sân, si, mạn, ác kiến, tùy miên, ác nghiệp, triền cấu, các loại đao trượng; cũng có thể trừ khử tham, sân, si, mạn, ác kiến, tùy miên, ác nghiệp, triền cấu, các loại đao trượng của người khác.

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào đối với kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các thiện nam, thiện nữ v.v... này không bị tổn hại bởi tất cả thuốc độc, trùng độc, quỷ mị, trù ếm, chú thuật, đao trượng, ác thú, oán tặc, ác thần, nước không nhận chìm, lửa không đốt được, và các tà mà yêu quái không làm tổn thương được. Vì sao?

Kiền-thi-ca! Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là đại thần chú. Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là đại minh chú. Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là vô thượng chú. Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là vô đẳng đẳng chú. Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là vua trong tất cả chú, tối thượng, tối diệu, không có gì bằng, đầy đủ đại oai lực, có thể điều phục tất cả. Vì thế các thiện nam, thiện nữ v.v... phải tinh cần tu học vua chú này thì mình không bị hại, người khác không bị hại, cả hai không bị hại. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... học Bát-nhã ba-la-mật-đa này, hiểu rõ mình, người và cả hai đều bất khả đắc.

Kiền-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này khi học Đại vương chú Bát-nhã ba-la-mật-đa đó mà không thấy ngã cho đến người thấy. Không thấy sắc cho đến thức. Như vậy cho đến không thấy trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Vì đối với ngã v.v... vô sở đắc, nên mình không bị hại, người khác không bị hại, cả hai không bị hại.

Kiền-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này khi học Đại vương chú Bát-nhã ba-la-mật-đa đó, đối với ngã và pháp, dùng vô sở đắc mà chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quán tâm hành sai khác của các hữu tình, tùy theo căn cơ mà chuyển pháp luân vô thượng, giúp ai tu hành theo lời thuyết giảng sẽ được lợi ích lớn. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì chúng Đại Bồ-tát ở đời quá khứ, vị lai, hiện tại đều đối với vua đại thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy mà

tinh cần tu học, đã, đang và hiện tại chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chuyên pháp luân vi diệu, cứu độ vô lượng chúng sanh.

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà không xa lìa tâm trí nhất thiết trí, biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền rộng rãi, thì các thiện nam, thiện nữ v.v... này dù cư trú nơi thành ấp nào, nước nào, cũng không bị người chẳng phải người làm tổn hại bởi tất cả tai họa ngang trái hay bệnh tật. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này, dù ở chỗ nào đều được chư Thiên nơi ba ngàn đại thiên thế giới khắp mười phương vô lượng, vô số, vô biên thế giới như Tứ đại thiên vương, cho đến chư Thiên trời Sắc cứu cánh cùng với các rồng, thần, A-tu-la v.v... thường đến ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, không để cho Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa bị tai nạn.

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào viết Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa đem để nơi thanh tịnh, luôn luôn cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, mặc dù không lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, cũng không vì người khác mà khai thị, phân biệt, nhưng tại thành ấp, đô thành nước đó không bị người chẳng phải người làm tổn thương bởi tất cả tai họa ngang trái hay bệnh tật. Vì sao?

Kiền-thi-ca! Vì Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế dù ở chỗ nào cũng được Tứ đại thiên vương ở ba ngàn đại thiên thế giới và chư thiên ở khắp mười phương vô lượng, vô số, vô biên thế giới, cho đến trời Sắc cứu cánh cùng với các rồng, thần, A-tu-la v.v... thường đến ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, không để cho Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa bị tai nạn.

Kiền-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này chỉ viết chép Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa để ở nơi thanh tịnh mà cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hiện tại còn được pháp lợi ích thù thắng như thế, huống chi là lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý và khai thị, phân biệt cho người khác, nên biết công đức này vô biên, mau chứng đắc Bồ-đề, làm lợi ích tất cả.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào sợ hãi oan gia, ác thú, tai họa, trừ ếm, tật dịch, thuốc độc, bùa chú v.v... thì nên viết Đại vương thân chú Bát-nhã ba-la-mật-đa, tùy theo nhiều hay ít để trong đũa sạch sẽ, thơm tho, hoặc để trong ống quý báu, luôn luôn đem theo bên mình mà cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, thì các điều sợ hãi ấy tự nhiên tiêu trừ, còn được trời, rồng, quý thần thường hộ trì.

Kiều-thi-ca! Ví như có người hoặc loài bàng sanh đến chỗ cây Bồ-đề, hoặc bên cạnh cây Bồ-đề, thì không bị người chằng phải người làm tổn hại. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì chư Phật ở quá khứ, vị lai, hiện tại đều ngồi ở đó mà chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Chúng đắc Bồ-đề rồi mới đem ban bố cho các hữu tình không hoảng hốt, không sợ sệt, không oán thù, không tổn hại, thân tâm được an vui. An lập vô lượng, vô số hữu tình, làm cho họ được an trụ nơi diệu hạnh cao quý ở trời, người. An lập vô lượng, vô số hữu tình, làm cho họ trụ nơi ba thừa, được diệu hạnh an vui. An lập vô lượng, vô số hữu tình, làm cho họ hiện chứng đắc hoặc quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán. An lập vô lượng, vô số hữu tình, làm cho họ sẽ chứng đắc Độc giác Bồ-đề. An lập vô lượng, vô số hữu tình, làm cho họ tu tập hạnh Đại Bồ-tát, sẽ chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Các điều tối thắng như thế đều do sức oai thần của Bát-nhã ba-la-mật-đa. Những nơi này đều được tất cả trời, rồng, A-tu-la v.v... đồng ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen. Nên biết kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tùy theo sự xuất hiện ở đâu cũng lại như vậy, tất cả trời, rồng, A-tu-la v.v... thường đến ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, không để cho Bát-nhã ba-la-mật-đa bị tai nạn.

Kiều-thi-ca! Kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, dù ở chỗ nào nên biết chỗ ấy chính là Bảo tháp, tất cả hữu tình đều phải kính lễ. Phải dùng các tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, cờ đèn, hương hoa, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen.

Lúc bấy giờ, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào viết chép kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, dùng các loại trang nghiêm để cung kính, cúng dường tôn trọng, ngợi khen. Lại dùng các thứ tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, hương hoa, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... mà cúng dường.

Lại có các thiện nam, thiện nữ v.v... sau khi Phật nhập Niết-bàn, xây dựng Bảo tháp, dùng bảy báu phục sức trang nghiêm, dựng Xá-lợi Phật trong hòm ngọc đặt vào tháp để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen. Lại dùng các loại tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, trân kỳ, kỹ nhạc đèn sáng v.v... mà cúng dường. Hai loại phước đó, loại nào được phước nhiều hơn?

Phật dạy:

- Kiều-thi-ca! Ta hỏi lại ông, cứ theo ý nghĩ ấy mà trả lời. Ý ông thế nào? Như Lai chứng đắc trí nhất thiết trí và thân tướng hảo thì Ta dựa vào pháp tu học gì mà chứng đắc?

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Như Lai đã chứng đắc trí nhất thiết trí và thân tướng hảo, là dựa vào kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này để tu học mà chứng đắc.

Phật dạy:

- Kiều-thi-ca! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Như Lai y vào kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà tu học, nên chứng đắc trí nhất thiết trí và thân tướng hảo. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì không học kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa mà chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề là điều không có.

Kiều-thi-ca! Chẳng phải chỉ được thân tướng hảo mà gọi là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, mà cốt yếu là do chứng đắc trí nhất thiết trí nên gọi là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Kiều-thi-ca! Như Lai đã chứng đắc trí nhất thiết trí cốt yếu là do Bát-nhã ba-la-mật-đa làm nhân để phát khởi. Còn thân hảo của Phật chỉ là chỗ nương tựa, nếu không y chỉ vào thân tướng hảo của Phật thì trí nhất thiết trí không do đâu mà khởi. Cho nên Bát-nhã ba-la-mật-đa chính là nhân để sanh trí nhất thiết trí. Vì muốn làm cho trí này tương tục hiện tiền nên tu tập thân tướng hảo của Phật. Thân tướng hảo này nếu không phải nương tựa trí tuệ của Phật thì tất cả trời, rồng, A-tu-la v.v... không thành tâm khao khát cung kính, cúng dường. Nếu dùng thân tướng hảo cùng với trí tuệ Phật làm chỗ nương tựa, thì các trời, rồng, thần, A-tu-la v.v... cung kính, cúng dường. Do duyên cơ này nên sau khi Ta nhập Niết-bàn, các trời, rồng, thần, người chẳng phải người v.v... đều cung kính, cúng dường Xá-lợi Ta.

Kiều-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... chỉ đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa bằng cách cung kính, cúng

dường, tôn trọng, ngợi khen, tức là cúng dường trí nhất thiết trí và y chỉ vào thân tướng hảo Phật, cùng với Xá-lợi Phật sau khi nhập Niết-bàn. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì trí nhất thiết trí và thân tướng hảo cùng với Xá-lợi đều dùng Bát-nhã ba-la-mật-đà làm căn bản.

Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... chỉ đối với thân Phật và Xá-lợi bằng cách cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, thì chẳng phải là cúng dường trí nhất thiết trí và Bát-nhã ba-la-mật-đà này. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì di thể thân Phật chẳng phải là căn bản của trí nhất thiết trí và Bát-nhã ba-la-mật-đà này.

Kiền-thi-ca! Do nhân duyên này, nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... muốn cúng dường Phật, hoặc thân, hoặc tâm và công đức khác, thì trước tiên phải lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải tuyên thuyết kinh Bát-nhã ba-la-mật-đà sâu xa như vậy. Lại dùng các loại tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, phải dùng đúng như vậy.

Kiền-thi-ca! Nếu các thiện nam, thiện nữ v.v... nào viết kinh Bát-nhã ba-la-mật-đà sâu xa này, dùng các loại trang nghiêm để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, lại dùng các tràng hoa thượng diệu, hương xoa, hương bột, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... mà cúng dường. Lại có các thiện nam, thiện nữ v.v... sau khi Phật nhập Niết-bàn, xây dựng Bảo tháp, lấy bảy báu trang sức, dùng hòn ngọc đựng Xá-lợi Phật để trong tháp ấy rồi cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen. Tiếp đến, dùng các tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... mà cúng dường. Hai việc phước đức đã tạo đó thì phước trước nhiều hơn vô lượng, vô số. Vì sao?

Kiền-thi-ca! Vì kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đà sâu xa như vậy, nên có thể mau chóng thành tựu bố thí Ba-la-mật-đà cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà. Pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì. Cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Tám giải thoát, chín định thứ đệ. Pháp môn giải thoát không, vô, tướng, vô nguyện. Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa. Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa. Năm loại mắt, sáu phép thần thông. Mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Pháp không quên

mất, tánh luôn luôn xả. Tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật. Cũng có thể thành tựu tộc tánh viên mãn, sắc lực viên mãn, tài bảo viên mãn, quyến thuộc viên mãn của các Đại Bồ-tát. Cũng có thể thành tựu mười thiện nghiệp đạo thuộc thế gian, cúng dường Sa-môn, cha mẹ, sư trưởng, bồ thí, trì giới, tu tập v.v... vô lượng thiện pháp. Cũng có thể thành tựu đại tộc Sát-đế-lợi, đại tộc Bà-la-môn, đại tộc Trưởng giả, đại tộc Cư sĩ, trời Tứ đại thiên vương cho đến trời Phi tướng phi phi tướng xứ. Cũng có thể thành tựu quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, tất cả hạnh Đại Bồ-tát và quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật. Cũng có thể thành tựu Thanh văn, Độc giác Bồ-đề, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Cũng có thể thành tựu không thể nghĩ lường, không thể giảng nói, vô thượng, vô thượng thượng, vô đẳng, vô đẳng đẳng về trí nhất thiết trí.

Lúc Bây giờ, trời Đế Thích lại bạch Phật:

- Có người ở châu Thiệm-bộ đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này không cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen; người kia chẳng lẽ không biết rằng cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa thì được nhiều công đức lợi ích thù thắng sao?

Phật dạy:

- Kiền-thi-ca! Ta hỏi lại ông, ông tùy ý nghĩ mà trả lời. Ý ông thế nào? Trong châu Thiệm-bộ có bao nhiêu người thành tựu chứng tịnh đối với Phật, thành tựu chứng tịnh đối với Pháp, thành tựu chứng tịnh đối với Tăng? Có bao nhiêu người đối với Phật không nghi, đối với Pháp không nghi, đối với Tăng không nghi? Có bao nhiêu người đối với Phật rất ráo, đối với Pháp rất ráo, đối với Tăng rất ráo? Có bao nhiêu người tu mười thiện nghiệp đạo? Có bao nhiêu người tu hành bồ thí, trì giới? Có bao nhiêu người chứng đắc ba mươi bảy pháp Bồ-đề phân? Có bao nhiêu người đắc ba môn giải thoát? Có bao nhiêu người đắc tám giải thoát? Có bao nhiêu người đắc chín định thứ đệ? Có bao nhiêu người đắc bốn sự hiểu biết thông suốt? Có bao nhiêu người đắc sáu phép thần thông? Có bao nhiêu người chấm dứt ba kiết sử, đắc quả Dự lưu? Có bao nhiêu người bào mòn tham, sân, si, đắc quả Nhất lai? Có bao nhiêu người đoạn hạ phần kiết sử, đắc quả Bất hoàn? Có bao nhiêu người đoạn năm thượng phần kiết sử, đắc quả A-la-hán? Có bao nhiêu người phát tâm

nhất định vào Độc giác Bồ-đề? Có bao nhiêu người phát tâm nhất định vào quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật?

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Trong châu Thiệm-bộ có ít người thành tựu chứng tịnh đối với Phật, thành tựu chứng tịnh đối với Pháp, thành tựu chứng tịnh đối với Tăng. Như vậy cho đến, ít có người phát tâm quyết định chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.

Phật dạy trời Đế Thích:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Kiều-thi-ca! Trong châu Thiệm-bộ rất ít người thành tựu chứng tịnh đối với Phật, thành tựu chứng tịnh đối với Pháp, thành tựu chứng tịnh đối với Tăng. Càng ít người đối Phật không nghi, đối với pháp không nghi, đối với Tăng không nghi. Như vậy lại càng ít người phát tâm quyết định chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật. Lại càng ít người đã phát tâm rồi lại siêng năng tu tập hạnh Bồ-đề. Lại càng ít người siêng năng tu tập hạnh Bồ-đề, được Bất thối chuyển để chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì các hữu tình trôi lăn trong vòng sanh tử từ vô lượng kiếp đến nay, phần nhiều không được thấy Phật, không nghe Chánh pháp, không thân cận chúng Tăng. Phần nhiều không tu hành mười thiện nghiệp đạo và tu tập bố thí, trì giới. Không nghe bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, không tu hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Như vậy cho đến không nghe trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, không tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Kiều-thi-ca! Do nhân duyên này nên biết, trong châu Thiệm-bộ rất ít người thành tựu chứng tịnh đối với Phật, thành tựu chứng tịnh đối với Pháp, thành tựu chứng tịnh đối với Tăng. Càng ít người đối Phật không nghi, đối với pháp không nghi, đối với Tăng không nghi. Như vậy cho đến, càng ít người phát tâm quyết định chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật. Càng ít người đã phát tâm rồi mà siêng năng tu tập hạnh Bồ-đề. Càng ít người siêng năng tu tập hạnh Bồ-đề, được Bất thối chuyển để chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Ta nay hỏi ông, ông tùy ý nghĩ mà trả lời. Ý ông thế nào? Như loại thuộc châu Thiệm-bộ này, ở trong ba ngàn đại thiên thế giới có bao nhiêu hữu tình cung kính, cúng dường cha mẹ, sư trưởng? Có bao nhiêu hữu tình cúng dường Sa-môn, Bà-

la-môn? Có bao nhiêu hữu tình tu tập bố thí, trì giới, tạo các nghiệp phước? Có bao nhiêu hữu tình tu hành mười thiện nghiệp đạo? Có bao nhiêu hữu tình đối với các dục lạc mà thường an trụ nghĩ tưởng nhàm chán, tưởng vô thường, tưởng khổ, tưởng vô ngã, tưởng bất tịnh, tưởng nhàm chán vật thực, tưởng tất cả thế gian không có gì đáng vui? Có bao nhiêu hữu tình tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc? Có bao nhiêu hữu tình thành tựu chứng tịnh đối với Phật, thành tựu chứng tịnh đối với Pháp, thành tựu chứng tịnh đối với Tăng? Như vậy cho đến, có bao nhiêu hữu tình phát tâm quyết định đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật? Có bao nhiêu hữu tình đã phát tâm, rồi siêng năng tu tập hạnh Bồ-đề? Có bao nhiêu hữu tình rèn luyện, trưởng dưỡng tâm Bồ-đề? Có bao nhiêu hữu tình dùng phương tiện thiện xảo để tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa? Có bao nhiêu hữu tình an trụ địa vị Bồ-tát Bất thối chuyển? Có bao nhiêu hữu tình mau chóng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Trong ba ngàn đại thiên thế giới này có ít hữu tình cung kính, cúng dường cha mẹ, sư trưởng. Như vậy cho đến, có ít hữu tình mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Phật dạy:

- Kiền-thi-ca! Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Trong ba ngàn đại thiên thế giới này rất ít hữu tình cung kính, cúng dường cha mẹ, sư trưởng. Càng rất ít hữu tình cung kính, cúng dường Sa-môn, Bà-la-môn. Như vậy cho đến, càng rất ít hữu tình được an trụ địa vị Bồ-tát Bất thối chuyển. Càng rất ít hữu tình mau chóng chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Kiền-thi-ca! Ta dùng Phật nhãn thanh tịnh không chướng ngại, xem thấy mười phương thế giới vô biên, tuy có vô lượng, vô số hữu tình phát tâm Bồ-đề tu Bồ-tát hạnh, nhưng vì xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên chỉ có một, hai hay ba hữu tình an trụ địa vị Bồ-tát Bất thối chuyển. Còn phần nhiều rơi vào Thanh văn, Độc giác bậc hạ ý, phẩm hạnh kém, địa vị thấp. Vì sao? Kiền-thi-ca! Vì công đức quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật vô biên, khó có thể đắc. Hữu tình nào mà ác tuệ, giải đãi, tinh tấn hạ liệt, thắng giải hạ liệt thì hữu tình đó hạ liệt, không thể chứng đắc được. Vì vậy, Kiền-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... nào phát tâm Bồ-đề, tu Bồ-tát hạnh muốn an trụ địa vị Bồ-tát Bất thối chuyển, để mau chóng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng

Bồ-đề mà không gặp chướng nạn, thì nên đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này luôn luôn lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, siêng năng thỉnh vấn pháp sư, vui vẻ vì người giảng thuyết; lại còn phải viết chép, dùng các vật trang nghiêm cung kính, cúng dường tôn trọng, ngợi khen, dùng các tràng hoa thượng diệu, hương bột, hương xoa, y phục, anh lạc, tràng phan, bảo cái, trân kỳ, kỹ nhạc, đèn sáng v.v... mà cúng dường.

Kiều-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này đối với việc nhiếp thọ các thiện pháp thù thắng khác của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng nên lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, siêng năng thỉnh vấn Pháp sư, vui vẻ vì người giảng thuyết, lại còn viết chép cung kính, cúng dường, nhiếp thọ thiện pháp thù thắng của Bát-nhã ba-la-mật-đa là gì? Đó là bố thí cho đến tịnh lự Ba-la-mật-đa. Pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì. Cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo. Bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Tám giải thoát, chín định thứ đệ. Ba pháp môn giải thoát. Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa. Năm loại mắt, sáu phép thần thông. Mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa. Trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng. Hoặc vô lượng, vô biên Phật pháp khác. Đây gọi là nhiếp thọ các thiện pháp thù thắng khác của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Kiều-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... này đối với uẩn, xứ, giới v.v... vô lượng pháp môn tùy thuận Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng nên lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ đúng lý, không nên hủy báng đến nỗi đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề mà gặp phải chướng nạn. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì các thiện nam, thiện nữ v.v... này nên suy nghĩ như vậy: Khi xưa, đức Như Lai lúc còn an trụ Bồ-tát, thường siêng năng tu học tùy thuận pháp Bồ-đề, đó là Bát-nhã cho đến bố thí Ba-la-mật-đa. Như vậy cho đến trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác, cùng với uẩn, xứ, giới v.v... vô lượng pháp môn tùy thuận Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do đó đã chứng đắc sở cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Chúng ta ngày nay vì cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cũng nên theo học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa và các thiện pháp thù thắng tùy thuận, quyết định là Đại Sư chơn thật của chúng ta. Chúng ta theo đó tu học thì sở nguyện

thường viên mãn, nhất định là Pháp ấn chơn thật của chư Phật. Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác theo học điều đó mà chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Cũng vậy, Pháp ấn chơn thật của tất cả Thanh văn, Độc giác đều theo việc học đó mà đạt đến cứu cánh, rốt ráo Niết-bàn.

Vì vậy, Kiều-thi-ca! Các thiện nam, thiện nữ v.v... nào khi Phật còn tại thế hay sau khi Phật nhập Niết-bàn, nên y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, cho đến trí nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên các Phật pháp khác, uẩn, xứ, giới v.v... vô lượng pháp môn, thường phải siêng năng tu học. Vì sao? Kiều-thi-ca! Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, cho đến trí nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên các Phật pháp khác, uẩn, xứ, giới v.v... vô lượng pháp môn đều là chỗ nương tựa lợi ích an lạc của tất cả Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát và trời, người, A-tu-la v.v...

Quyển thứ 501
HẾT